

faae tilbørlig Indflydelse, og hvor man i det Hele taget indrømmede forskjellige Hensyn den Betydning, som man troer tilkommer dem.

Loven slutter med, at det iøvrigt forbliver ved de hidtil gjældende Forskrifter. Der er iøvrigt slet ingen Forandring foretaget ved Valgmaaden, hele Maskinen bliver den samme, og jeg holder mig overbevist om, at man skal saalidet som muligt røre ved de Former, som man nu engang paa Landet navnlig i Sognene har vænnet sig til og der ere i Gang. Det kan vel være, at man, theoretisk betragtet, kunde forandre Noget i de gjældende Forskrifter med Hensyn til Valglisterne, Valgmaaden osv., men naar man vil gaae ud fra det Princip, at uddanne og ikke at omdanne de nærværende Communalforhold, saa skal man vist neppe omdanne disse Former, og da jeg ikke har erfaret Andet, end at det hidtil er gaaet ret vel dermed, er der saaledes al Sandsynlighed for, at de ogsaa fremdeles ville kunne benyttes.

Det er de faa Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg maa sluttelig bede undskyldt, at Bogbinderen endnu ikke har faaet Exemplarerne af Lovudkastet indbundne, men jeg venter, at de om en Timestid ville komme tilstede, og de skulle da afgives til Umdeling blandt Thingets Medlemmer.

Formanden: Saaframt Exemplarer af Udcastet komme tilstede, medens Mødet varer, skulle de blive omdeelte, hvis ikke ville de sikkert i Løbet af Dagen blive omdeelte paa de Herrens Pladser. Hvorledes denne Sag vil blive at behandle, vil være at afgjøre i et følgende Møde.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer, hvorvidt Landstinget vil give sit Samtykke til, at den af den 7de Landstingsmand for 6te Kred (Man) anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren maa nyde Fremme. Forespørgslen lyder saaledes:

„Om det høitærede Justitsministerium ikke maatte finde sig foranlediget til at forelægge Thinget et Lovudkast, hvorved Forordningen af 23de Mai 1800 modificeres saaledes, at Egteskaber navnlig med Broders eller Farbroders og Morbroders Enke — det sidste maaskee med visse Indskrænkninger i Henseende til de Paa-gjældendes Alder — herefter kunne indgaaes, uden at de Vedkommende dertil behøve at søge Kongelig særdeles Tilladelse eller Bevilling ad mandatum“.

Saaframt ikke Rogen paaftaaer Afstemning, vil jeg antage, at Thingets Samtykke er givet til, at denne Forespørgsel maa stilles.

Orsted: Jeg vil blot tillade mig at bemærke . . .

Formanden: Der er ikke her Tale om nogen Forhandling; der er nu blot Spørgsmaal om, hvorvidt Thinget giver sit Samtykke til, at Forespørgslen maa finde Sted. Hvis imidlertid den høitærede Landstingsmand gjør Paastand paa, at dette skal afgjøres ved Afstemning, skal jeg lade en saadan foretage.

Orsted: Ja, saa ønsker jeg, at der skal afstemmes derover.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det med 21 Stemmer mod 13, at Forespørgslen maa stilles.

Formanden: Jeg skal nu gjøre fornøden Meddelelse til Justitsministeren og derefter sætte Sagen paa Dagsordenen.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udcast til Lov om den svævende Statsgjæld. Det er til første Behandling, denne Sag foretages. Udvalgets Betænkning har i sin Tid været omdeelt. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Den af Udvalget (H. P. Hansen, Dahl og v. Stöcken) afgivne Betænkning findes i Anhang B under Nr. III. Sp. 7.